Essä:

Första gången jag fick göra något som kan betäcknas som elektronisk musik var när jag hälsade på min faster en gång. Hennes pojkvän hade en dator som hade Ableton Live installerat på sig. Jag fastnade vid den här datorn och fick på nåt vis fri lejd att testa vad den kunde göra. Jag visste inte hur något funkade men hade på något sätt listat ut hur man la in musikfiler från hårddisken till ett spår i programmet. Det var nån låt från Thom Yorkes soloplatta, Errasure? Jag höll sen på i nån timma eller två med att lägga olika resonanseffekter och reverb, dist och allt möjligt annat ovanpå den här låten, vilket manglade den till oigenkännlighet. I små partier kunde man höra originalet som läckte igenom, men i stort hade den fått en helt ny gestalt. Har för mig att det lät kyligt och vasst, på nåt sätt ännu mer suggestivt än originalet. Jag var i alla fall otroligt nöjd, och fick min fasters kille att bouncea ut en fil som jag sedan stolt lade upp på min myspace. Jag hade gjort min första remix.

Jag tyckte att det var otroligt häftigt att kunna pajja ett ljud på det viset, att det gick att påverka och förvränga så himla mycket. Ett tag efter att jag lekt loss hos min faster kom jag över en kopia av Reason 3 som min kusin hade gett mig på ett usb. Egentligen ville jag ju skriva poplåtar och lära mig skriva text, men Reason var begränsat. Det var bara fokuserat på mjukvarusyntar och samplingar, de hade inte implementerat ljudinspelning ännu. Att komma runt denna begränsning var otroligt omständig, och inget som jag som helt grön hade tålamod med. Eftersom jag satt på mina föräldrars gamla pc, utan tillgång eller kunskap att testa nåt annat sätt, så gjorde jag i det jag kunde göra, skriva små syntmelodier och klippa i fieldrecordings till små ljudsamplingar. Visste förstås inte vad begreppet field recording var, men gillade att ha med en zoom när jag var ute, och försökte dokumentera ljudmiljöer jag tyckte va häftiga, ungefär som med en kamera.

Jag tänker att den här erfarenheten är rätt generell för någon som suttit med en DAW nån gång, men jag tror också att de begränsningarna som jag jobbade med har satt spår i hur jag jobbar än idag. Jag har i huvudsak gjort väldigt sequencer-baserad musik, eller använt mig av inspelade ljud och field recordings. Jag har fortfarande väldigt ofta med en Zoom, för att inte råka missa något ljud. Det har nog format mitt musikskrivande en hel del, vad gäller preferenser i estetik, men också hur formen på den musik jag skriver ser ut. Inte bara i form av "loop-sjuka" som kommer från att jag suttit och testat ljud med en tvåtaktersloop rullandes i bakgrunden i evighet, utan även min (över)tro på vad som går att göra med syntar, och vilka komplexa system de är.

Preliminär plan:

1 titel + undertitel | + en mening

Metod för komposition

- Minnesbilder som metod för komponerande.
- 2 längre beskrivning, ungefär en a4, förklarar vad som arbetet ska innehålla

Jag vill utforska hur en strategi som baseras på att skriva "beskrivande" musik, där musiken på ett eller annat sätt influeras eller ska gestalta en känsla eller minne, kan ge för effekt på generativ, algoritmisk och i övrigt syntetisk musik, inom vilken genre man annars ofta lägger stort fokus på hur tekniken bakom är utformad. Om man kan skilja på ett beskrivand "subjektivt" perspektivt, och ett mer tekniskt "objektivt" perspektivt, och om de gynnas av varann?

Jag har upplevt att jag länge försökt skriva musik utifrån en ny teknik jag lärt mig. Att det är den som har det verkliga värdet, den tekniska aspekten av musiken. Jag har också ofta haft det som startposition, att mitt komponerande varit ett utforskande av verktyg, snarare än utforskandet av själva musiken som det kan frambringa. Att jag, i en kultur som gärna intresserar sig av teknologi, fallit i fällan att tekniken har ett egenvärde. Även ett tillräckligt stort värde för att kunna bära den musiken jag skriver. Att det för mig var lätt att då ha svårt med frågeställningar som "vad vill musiken säga?" mer än att det då blir en "tech demo".

Terapeutiskt komponerande? Att utgå ifrån en händelse, som ett ramverk att utgå ifrån när konstnärliga val ska tas. Använda sig av ett figurativt perspektiv för att berätta en historia.

Jag har, som ett projekt under min sjukskrivning försökt dokumentera den genom att skriva om den, som i en dagbok. Eftersom det har varit en rätt märklig och ovan upplevelse, som också har ändrats under tidens gång, med nytt perspektiv i retrospekt, har jag kokat ner de här anteckningarna till någon form av snapshots, generaliserade bilder av för mig tydligt avdelningsbara perioder. När jag väl valt ut bilder försökte jag kategorisera för mig själv hur jag ville att dessa bilders olika känslor skulle låta, om det handlade om något introspektivt eller om miljön och tiden. Tillsammans med en kort sammanfattning skrev jag även ner idéer om textur och gestik som jag associerar till den bilden, och detta blev sedan någon slags karta för ett antal kompositioner med ett sammanhängande tema, en byggställning för att bygga runt och några första idéer. Det gjorde att jag hade något väldigt konkret att arbeta med, men som jag hade en personlig och känslomässig koppling till. För mig blev det att jag inte ville lämna projektet för fort, det fanns en motivation att fortsätta och fullborda arbetet, även om det inte alls blir som det var tänkt (citat den där examensuppsatsen jag läste).

Det som Niklas sa om Linus examensarbete, att det är intressant att delta i ny "emerging" teknologi, som inte än har fixerats i nåt normaliserat. Ett uttryck som fortfarande utforskas. Diskuterar han kring om teknologi hämmar eller bara lyfter kreativitet?

Kan teknologin vara något romantiskt?

Poietisk process Neutral

Estesisk process

Minneanteckning ("ursprung") -> tolkning (producent) -> stycke (medium) -> tolkning (mottagare) Vad för form erhålls från musik 2 steg bortkopplade från objektet den gestaltar? Spelar det någon roll? Vad är kvar?

Utesluter de två perspektiven varann, eller kompletterar de varann?

Kan det vara värt att utforska Mark Fisher och det han skriver om skolsystem och undervisning under i ett kapitalistist samhälle, när han pratar om apati som drabbar studenter i ett system som ibland curlar dem, där skolor behöver godkända elever för att få anslag. Har det nåt med nåt att göra eller tycker jag bara det är intressant?

Den elektroakustiska musiken som fält har från sin början motiverat sin existens genom konstnärlig eller vetenskaplig forskning. Det finns därför en tydlig förankring mellan musiken och teknik och teknologisk utveckling. Detta har banat väg för högre studier inom elektroakustisk musik.

Hur har det bidragit till att forma elektroakustisk musik? På vilka sätt har det bidragit eller begränsat ett uttryck eller den sociala läromiljö som högre studier inom komposition innebär?

Att bli bedömd utifrån ens verktyg, t ex använda logic istället för något med bökigare inlärningskurva (läs SuperCollider eller något liknande), kan ses som ett tecken på professionalitet (som visitkorten i American Psycho).

Vad är begreppet DIY? Det dikterar inte att ett hemmabyggt, hemmakodat reverb är bättre än det som kommer färdigt med din DAW. Det handlar mer om en estetik som har en grund i koncept som självlärande och ett gemensamt utforskande (som studiecirklar) och deltagande som kan beskrivas som voluntärt, mer än ett strängt förhållningssätt till slagorden "gör det själv".

Ibland kan studier i EAM bli ett utvecklande av ens stora allomfattande InstrumentTM. I utvecklandet ens InstrumentTM har man lärt sig mycket, men syftet kan ha försvunnit på vägen, i form av den musiken du föreställde dig att du skulle skapa, bara InstrumentetTM var färdigbyggt.

Utforska ett figurativt berättande. Brodera ut kring hur man talar kring eam, varför samtal om tekniska aspekter ofta premieras över samtal om en mer emotionell eller poetisk, empatisk eller figurativ grund i musiken.

Brian Eno - Music For Airports - Audio Culture

Delalande - Modes of listening (?) - om olika lyssnanden, figurativt t ex

Litteratur att kolla in:

Maria Horn - kandidatarbete

Linus Hillborg kandidatarbete

Henrik Frisk om interaktivitet

Jean Baudrilliard (ju högre upplösning av mediet, desto längre upplösning av budskapet)

Jean Molino (?)

Mark Fisher - Capitalism - Is there no alternative?

Murray Schafer

 ${\rm John~Cage} + {\rm Rashaan~Roland~Kirk}$

 $3\,$ musiken, beskrivning om musiken och vad för musik som ska innefattas i arbetet

lite supercollider-musik +ev nåt annat